

Rotativa 62%

Unde e UDMR?

Barna și 450 de urși

Gazele naturale din Marea Neagră

Rotativa la putere s-a realizat spre nedumerirea unor vectori de imagine care își închipuiau că actualul/fost prim-ministru se va agăța de putere; noi ca structură politică nemaivând un istoric pe acest domeniu. Președintele nostru, cu toate resentimentele lui PSD-iste l-a numit ca prim-ministru, că nu a avut încotro (nefiind în rezervă un alt candidat) pe domnul Ciolacu. Este posibil ca această numire să fie rostul unor calcule politicianiste, de a crea o punte între două legislaturi, cea prezentă și cea rezultată în urma alegerilor de anul viitor. O fi bine, o fi rău, viața ne va dovedi care ar fi dimensiunile și limitele mandatului încredințat în contextul în care UDMR a ieșit de la guvernare. Ca de atâtea ori cât a fost pe cai mari, acest să spun partid a lăsat în urmă, mai peste tot unde a condus vreun minister ori o agenție o sumedenie de vectori de-ai săi.

Fostul guvern (agregat cu UDMR) cu o majoritate confortabilă puteau chiar modifica unele prevederi din Constituție care acum nu mai corespund cu noile realități, în special cele de armonizare cu legislația europeană. De asemenea prin formulări cât mai precise, generate și de nenumăratele decizii ale CCR puteau modela unele prevederi din legea fundamentală spre a nu mai lăsa la bunul plac al acestei instituții, segmente întregi de intervenții în care acea entitate (masiv criticată) emite reglementări care par alături de fundamentul actualei Constituții. Dar nu au realizat acest deziderat de a aduce Constituția României la nivelul anilor 2023; iar pe viitor probabil că va fi imposibil. Cum se spune au ratat șansa de a rămâne în istorie. Executivul actual a suportat furcile caudine ale comisiilor cu toate elementele contondente ale opoziției (slabă deocamdată ca și conținut declarativ concret) a trecut cum se spune en fanfare. Actuala efemeră construcție politică lansează în spațiul public, pentru început, un nou concept - patriotismul economic. O preluare politică a neastâmpăratului fost ministru al agriculturii, bun pe zona dialogului, poate și pe cea a producției agricole și animaliere, dar complet rupt de elementele primordiale ale pieței libere.

Se pune o singură întrebare (deocamdată). De ce atât de târziu s-au trezit spre dezvoltarea și valorificarea producției interne în condițiile în care înaintașii lor politici au distrus-o la propriu? Pe plan mediatic se vor fofila, că aceia care au condus țara post '90 au fost alții cu care nu ar avea nicio legătură. Forța politică a actualilor actori prin prisma celor adăpați la sinecurile binecunoscute, este foarte slabă, spre inexistentă, molatecă în decizii, apărând în fapt ca o structură tranzitorie spre ceva care acum abia se coace. Ieșirea de la guvernare a UDMR (se spune ca o formațiune culturală) văzută în timp ca un partid balama, face ca actualul echilibru (fragil) de putere să se transforme într-o structură bipolară, cu binecunoscutele ei derapaje, generate desigur de alegerile de anul viitor.

De ce a ieșit UDMR de la guvernare? Posibil că i s-a impus acest gest, nu de la noi, ci probabil de la Budapesta, cu care este dintotdeauna cuplat. Rotativa la conducerea țării cu o majoritate actuală de 62% (fragilă deoarece mulți dintre deputați/senatori absentează) ar putea iniția lejer o sumedenie de acte normative care să ducă la o îmbunătățire a vieții noastre de zi cu zi. Ca o piesă de decor, fostul ministru al mediului Tănășoș Barna, în ultima zi de mandat a aprobat împușcarea a peste 450 de urși. Trebuia să o facă mai demult pe etape și priorități. Se pune o firească întrebare, de ce un ministru sau altul când știe că este la final de mandat, ia măsuri care dealtfel sunt pozitive în ansamblul lor, nu și în detaliu? Să revin la problemele stringente pe care actualul executiv le are pe agenda sa de lucru. Reprezintă o sinteză a lor că per ansamblu sunt mult mai multe și se pare greu de gestionat. Pe plan intern

- Problema pensiilor speciale, generată de interesele politicianiste ale ultimilor douăzeci și cinci de ani,

- Majorările de salarii cerute de structurile sindicale pe mai toate domeniile economico-sociale (sănătate, metrou, profesori, magistrați, polițiști etc.),
- Numirile pe funcții, după ce pomul puterii a fost scuturat iar alte vietăți umane trebuie să se așeze pe actualele crenguțe,
- Construcția corvetelor, după ce francezii nu au dat până acum niciun răspuns concret,
- Gestionarea marilor distrugerii provocate de inundații,
- Plafonarea prețurilor, în special la alimentele de bază,
- Reluarea inițiativelor mai vechi ale PSD-ului de a majora unele taxe și impozite
- Temperarea deficitului bugetar excesiv, cu consecințe, în caz negativ, de blocare a unor fonduri europene,

- Întâlnirea cu Guvernatorul BNR spre a găsi soluții de temperare a inflației. Pe plan extern. Principala amenințare o reprezintă războiul din Ucraina cu corelativa presiune din partea conducătorilor ruși asupra acțiunilor de susținere, din partea noastră a Republicii Moldova. Evident că această înșiruire succintă nu acoperă întreaga problematică aflată pe agenda actualului guvern. Că actualul executiv este sub o presiune deosebită sunt și luările de poziție ori de cuvânt, ezitante uneori, iar altele ridicole. Într-o conferință de presă actualul prim-ministru, Marcel Ciolacu, afirma că trebuie să trecem de la fapte la vorbe. O altă perle avându-l protagonist tot pe domnia sa, îi felicita pentru realizarea unei construcții rutiere pe primarii sectoarelor trei și patru din... Buzău.

Probabil că actuala caniculă din Capitală (+35 de grade la umbră) i-a jucat feste sau poate vreo

nostalgie spre Municipiul originii sale, care nu prea are ceva realizări notabile. O temă la zi a reprezentat-o demararea proiectului de exploatare a gazelor naturale din Marea Neagră care, se spune, că ne vor asigura independența pe acest domeniu pe cel puțin zece ani (2027-2037). De fapt spun specialiștii în domeniu, volumul real este de câteva ori mai mare decât cel care acum e mediatizat. Și asta spre a mai calma spiritele celor care clamează, pe bună dreptate, că nu trebuia să ne mai încurcăm cu OMV (austriac sau cine mai știe) care colac peste pupăză, târăște țara noastră într-un proces la Curtea Permanentă de Arbitraj de la Paris.

Au apărut primele fisuri între PSD și PNL. Cei dintâi ar fi dispuși să se concentreze pe măsuri de asistență socială, pe impozitări împovărătoare pe când PNLul consideră că motorul dezvoltării îl reprezintă cele peste 686.000 de societăți private românești care nu beneficiază de niciun sprijin. Privind de la distanță și luate în bloc se pare că PNL are dreptate; că dacă nu produci nu ai ce să împarți.

Cu toate că guvernul prin miniștrii săi a început fiecare pe domeniu să își ia funcțiile în serios, arătând că sunt hotărâți să-și ducă mandatele la bun sfârșit și cu succes, denotă un optimism care nu poate fi trecut cu vederea. Chiulangeala parlamentară determină ca în flux continuu să fie blocate o sumedenie de acte normative.

Pe asemenea posturi cheie, cât și cele ministeriale, care vizează și viitorul țării noastre trebuie aduși cei mai valoroși și responsabili oameni de stat. În condițiile actuale, față de provocările interne dar și externe, mobilizarea de această dată a politicienilor aflați în cele două partide ar trebui să fie exemplară. Sper să se îndrepte această situație mai ales că sunt gândite măsuri sancționatorii asupra celor care nu-și îndeplinesc conștiincios și prompt mandatul încredințat. Problema este că după acest început optimist, pe măsură ce se apropie alegerile (cele patru categorii) de anul viitor, unii actori politici se vor distanța spre a-și fideliza propriile bazine electorale. În acest context este posibil ca spre sfârșitul acestui an să avem un guvern minoritar, de avarie, care să poată gestiona doar probleme punctiforme, distanțându-se de programul stabilit inițial.

Florian Laurențiu Stoika